

spodobilo bi se, da bi ga domačini bolje podpirali, nego so ga do zdaj. Kako o njegovem zborniku sodijo nemški učenjaki, o tem svedoči pismo berlinskega prof. Wattenbacha, ki piše g. Šumiju tako: „Hochgeehrter Herr! Ihre Bemühungen um die Heimathkunde sind ohne Zweifel sehr verdienstlich, um so mehr, weil sie durch die Nationalitäts-Verhältnisse sehr erschwert werden. Es würde aber überall grosse Schwierigkeit machen, wenn nicht unmöglich sein, für eine solche Publication, welche doch immer nur einer geringen Anzahl geniessbar und verständlich sein kann, zahlreiche Abonnenten zu finden. Ich habe im „Neuen Archiv“ auf Ihre Publication aufmerksam gemacht und bin gern bereit es durch Praenumeration zu unterstützen.“

Berlin 14. April 1883.

W. Wattenbach m. p.

Plemeniti Prešerni. — V 3. zvezku letošnjega „Ljubljanskega Zvona“ na 208. strani sem objavil, da se je nahajala v prvi polovici 18. stoletja neka plemenita rodovina Prešern, z naslovom „zum Heldenfeld“. Naslov „zum Heldenfeld“ označuje baje junaštvo prvega pridobitelja tega naslova, ker ne morem najti kraja s tem imenom. Na pokopališči fare Brezoviške pri Ljubljani pa nahajamo nagrobni kamen z naslednim napisom: Hier ruhen Herr Johann Prešern, gestorben am 17. Juni 1814 und dessen Gattin Frau Maria Prešern, gestorben am 12. November 1837. Gewidmet von ihrem dankbaren Sohne Franz Prešern, Ritter von Heldenfeldt. Oče tega Franca Prešerna je bil navaden kmet in kakor sem zvedel, nekje pri Lescah na Gorenjskem doma. S prebrisanostjo in marljivostjo sta si Janez in za njim Franc veliko premoženje (okoli 80 tisoč forintov) pridobila. Franc je imel dva sina in hčer. V zadnjo se je zaljubil neki častnik plemenitaš, in ker se ni mogel s kmetico zaročiti, dasi tudi je gosposko obleko nosila, zato je posređoval, da je nje oče plemenitaštvo zadobil.

Iz naslova je razvidimo, da je prva rodovina plemenitašev izmrla in da je bil stari naslov novi rodovini podeljen. Prvi plemenitaši Prešerni niso imeli dežlanstva. Visokočestiti gospod župnik iz Brezovice pa mi je o tem naslednje vrstice podal: „Plemenit je še le Franc Prešern okoli leta 1863. postal, bil je velik posestnik na Brezovici pri Škandru, leta 1848. je posestvo prodal ter se v Gradec, pozneje na Dunaj preselil; ali še živi, ni mi znano.“ Od družega vira sem zvedel, da sta ga njegova sinova ob vse premoženje spravila, da je po polnem obubožal in da se že deset let ne vé, kje zdaj biva.

Fr. Šumi.

Zavrtnica-Cravatte. V preizverstni Weigandovi knjigi „Deutsches Wörterbuch“, Giessen, 1878, I. Th. čitamo na 334. strani to zanimljivo drobtinico: „die Cravatte (v = w), Pl. — n: steife Halsbinde. — Früh im 18. Jahrh.; das franz. die cravate, welches in der ersten Hälfte des 17. Jahr. gebildet aus dem Volksnamen Cravate, Cröate, (älter nhd. Krabat), indem man von den Kroaten jene Halsbekleidung entlehnte, weshalb sie auch ital. croáta neben die cravatta heisst“

Hrvatje smejo ponosni biti, da so omikanemu svetu dali jednega najimennitnejših in najelegantnejših delov človeške obleke.

Hrvaška književnost. — Znani nabiralec narodnega blaga, Vuk Vrčević, izdal je v Dubrovniku „narodne basne“, ki jih je nabral po Boki, Črni Gori, Dalmaciji in Hercegovini. Cena tej prezanimljivej knjižici je 50 nv. — I. Despot je iz angleškega preložil imenitni poučni spis „Značaj“ od S. Smilesa. Hrvaški